

sygn. akt II K 196/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. w Szczytnie Anny Szelugi-Skłodowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.11.2018 roku sprawy przeciwko :

L. B., córce P. i H. z domu G., ur. (...) w Ł..

oskarżonej o to, że:

w okresie od 30 czerwca 2016 roku do 14 lipca 2016 w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 13 103,84 zł P. L. w ten sposób, że posługując się danymi (...) Plac (...), e-mail: (...) i rachunkiem bankowym o nr (...) po uprzednim wprowadzeniu go w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zawartej transakcji, sprzedała pokrzywdzonemu za pośrednictwem Internetu materiały budowlane w następstwie czego P. L. w dniach od 30 czerwca 2016 roku oraz 7 lipca 2016 roku dokonał płatności za zakupione materiały budowlane w łącznej kwocie 13 103,84 zł, które do dnia 14 lipca 2016 roku, zgodnie z zawartą nie zostały dostarczone na wskazany przez pokrzywdzonego adres,

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. oskarżoną L. B. uznaje za winną zarzucanego jej czynu, tj. przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. skazuje ją na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. L. kwoty 13.103,84 (trzyście trzy i 84/100) złotych;

III. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

stosownie do treści art. 424 §3 k.p.k.

Uznając oskarżoną L. B. za winną tego, że w okresie od 30 czerwca 2016 roku do 14 lipca 2016 roku w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 13 103,84 zł P. L. w ten sposób, że posługując się danymi (...) Plac (...), e-mail: (...) i rachunkiem bankowym o nr (...) po uprzednim wprowadzeniu go w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zawartej transakcji, sprzedała pokrzywdzonemu za pośrednictwem Internetu materiały budowlane w następstwie czego P. L. w dniach od 30 czerwca 2016 roku oraz 7

lipca 2016 roku dokonał płatności za zakupione materiały budowlane w łącznej kwocie 13 103,84 zł, które do dnia 14 lipca 2016 roku, zgodnie z zawartą nie zostały dostarczone na wskazany przez pokrzywdzonego adres - tj. przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - na złożony przez oskarżoną wniosek (k.375,378) Sąd w trybie art. 387 k.p.k. skazał wymienioną na podstawie art. 286 §1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł wobec niej obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. L. kwoty 13.103,84 złotych.

Uwzględniając wniosek Sąd miał na uwadze brak sprzeciwu pokrzywdzonego i prokuratora.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonej jej uprzednią karalność (k.211-211v) oraz niemałą wysokość wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody. Dopuszczając się przestępstwa oskarżona działała wyłącznie w celu zarobku, uzyskania pieniędzy, które miały stanowić dla niej źródło utrzymania.

Z kolei jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonej do winy.

O obowiązku naprawienia szkody Sąd orzekł stosownie do treści art. 46 §1 k.k. mając na uwadze kompensacyjny charakter orzeczonego obowiązku oraz kierując się wzmocnieniem wychowawczego oddziaływania kary.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznaje, że zawnioskowana przez oskarżoną i wymierzona jej kara jest karą adekwatną do stopnia jej winy i stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa, którego się dopuściła. Nadto zauważyć należy, iż złożenie przez L. B. wniosku o dobrowolne poddanie się karze wskazuje na to, że zrozumiała ona społeczną szkodliwość swego czynu, a wymierzona jej kara jest karą słuszną i sprawiedliwą.